

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 68078-12-20 בדר נ' תמנון טקסטיל בע"מ

לפני כבוד סגנית הנשיא, השופטת כרמלה האפט

התובע: יובל בדר

נגד

הנתבעת: תמנון טקסטיל בע"מ

פסק דין

תובענה לתשלום פיצוי בסך 21,000 ₪, בגין סדרת דברי פרסומת שנשלחו לתובע מטעם הנתבעת, כנגד רצונו, בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים) התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק").

רקע

1. במהלך שנת 2020 שיגרה הנתבעת לתובע 21 הודעות טקסט המהוות "דבר פרסומת" בניגוד להוראת החוק, על אף שלטענת האחרון, הוא שלח לה 3 בקשות להסרתן מרשימת התפוצה שלה (להלן: "דבר הפרסומת" או "ההודעות").
2. ההודעות כללו מסר המופץ באופן מסחרי שמטרתו הייתה לעודד את התובע לרכוש מאת הנתבעת שירותים, במסגרת מבצעים שונים שנערכו בה, והן התקבלו במכשיר הטלפון הנייד שלו, תחילה מכשיר מסוג "סמסונג גלקסי" ובהמשך, מכשיר מסוג "אייפון 12 פרו" (להלן: "מכשיר הטלפון").
3. דבר פרסומת ראשון נשלח לתובע על ידי הנתבעת ביום 13/7/20. לאחריו נשלחו לו דברי פרסומת נוספים בימים: 16/7/20; 20/7/20; 23/7/20; 27/7/20; 29/7/20; 3/8/20 ו- 6/8/20. כל ההודעות כללו את הכותרת "פרסומת" וכן את הכיתוב והאופציה: "להסרה השב הסר".
4. ביום 9/8/20 קיבל התובע בהודעה נוספת מאת הנתבעת, דבר פרסומת כמותואר, עליה השיב בדרישת "הסר".
5. חרף האמור, התובע המשיך וקיבל מאת הנתבעת דבר פרסומת במועדים הבאים: 10/8/20; 13/8/20; 17/8/20; 24/8/20; 31/8/20.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 68078-12-20 בדר נ' תמנון טקסטיל בע"מ

6. ביום 3/9/20, קיבל התובע מאת הנתבעת דבר פרסומת נוסף עליו השיב בדרישת "הסר".
 7. גם הפעם, וחרף בקשתו, המשיך וקיבל מאת הנתבעת דבר פרסומת במועדים הבאים: 8/9/20; 14/9/20; 15/9/20; 17/9/20; ולאחר הפוגת מה הודעה נוספת ביום 24/11/20 וביום 25/11/20, עליה שוב השיב בדרישת "הסר".
 8. לא עזרו הבקשות והתובע הוסיף וקיבל מאת הנתבעת דבר פרסומת במועדים הבאים: 2/12/20; 30/11/20; 4/12/20; 7/12/20; 10/12/20; 14/12/20; 17/12/20; ו- 18/12/20.
 9. סך הכל קיבל אפוא התובע מאת הנתבעת, לאחר דרישת "הסר" ראשונה, 6 הודעות נוספות; לאחר דרישת "הסר" שנייה, עוד 6 הודעות; ולאחר דרישת ה"הסר" השלישית, 8 הודעות נוספות.
- במניין זה אני מתעלמת מהודעה אחרונה שהעתקה צורף לכתב התביעה אשר איננה נושאת תאריך, אלא רק יום בשבוע.
- ובמצטבר: 20 הודעות שהתקבלו אצל התובע מאת הנתבעת, חרף שיגור 3 הודעות "הסר", במשך תקופה המשתרעת על פני חצי שנה.

טענות הצדדים

10. טוען התובע כי אין הוא זוכר שנתן לנתבעת אי-פעם את הסכמתו לקבל דבר פרסום.
11. עוד הוא טוען כי המשך קבלת ההודעות, חרף בקשתו להסירו מרשימת התפוצה, שנשלחה בהתאם להנחיות שניתנו בגוף דבר הפרסום שהתקבל אצלו, משמע בתשובת "הסר", וזאת פעם אחר פעם, מערערת את הביטחון, הנוחות ואמון הציבור בכלל ושלו בפרט, בשימוש בטכנולוגיה.
12. משכך הוא מבקש להשית על הנתבעת פיצוי ללא הוכחת נזק בסך 1,000 ₪ בשל כל דבר פרסומת אשר קיבל מאת הנתבעת בניגוד להוראות החוק.
13. מנגד, טוענת הנתבעת להיותה חברה ותיקה ורבת מוניטין בענף הטקסטיל, המפעילה עשרות חנויות ומעסיקה מאות עובדים, אשר הוראות הדין הינן נר לרגליה ואשר אותן היא מקפידה לקיים ככתבן וכלשונו.
14. לטענתה, גם במקרה זה לא נפל פגם בהתנהלותה;

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 68078-12-20 בדר נ' תמנון טקסטיל בע"מ

- רשימת הדיוור שלה מכילה למעלה מחצי מיליון לקוחות שנרשמו לקבלת תוכן שיווקי ופרסומי ;
- היא משתמשת בשירותי חברת שמיר מערכות ומפעלים בע"מ (להלן: "חברת שמיר") לשם ניהול רשימת הדיוור של לקוחותיה ולשם שליחת הודעות עבורה ;
- הליך הרישום לרשימת התפוצה, כמו גם הליך ההסרה מרשימה זו, מנוהל על ידי חברת שמיר, למעט בקשות הסרה שמופנות ישירות אל שירות הלקוחות שלה עצמה, אותן היא מעבירה לחברת שמיר על מנת שתפעל להסרתם מן הרשימה ;
- התובע צורף לרשימת התפוצה ביום 7/7/20 בשעה 16:00 לבקשתו (העתק האישור/טופס ההצטרפות, צורף כנספח 1 לכתב הגנתה). אישור זה עומד "בניגוד לנאיביות אותה מנסה לייצר התובע .. עת 'שכח' כי נרשם לשירות בדבר קבלת הודעות בעלות תוכן שיווקי (סעיף 8 לכתב ההגנה) ;
- התובע יכול היה לבצע פעולה פשוטה שעניינה בהשבה בהודעת "הסר" לכל הודעה שקיבל, אך תחת זאת "בחר להתעלם מכל האפשרויות העומדות לרשותו להסרה והמשיך ללקט הודעות, בניסיון נואל להתעשר שלא כדין" (שם, סעיף 9) ;
- התובע לא ביקש להסיר עצמו ולו פעם אחת מרשימת התפוצה, באופן חוקי, חרף העובדה שעמדו לרשותו מספר לא מבוטל של אפשרויות להסרה והפסקת קבלת ההודעות השיווקיות ;
- מבדיקה שבוצעה על ידי חברת שמיר, עלה כי 3 בקשות ההסרה שנשלחו כביכול על ידי התובע – ולטענתה גם אין בהודעות המצורפות לכתב התביעה משום אזכור לשליחת המילה "הסר" על ידי התובע – כללו 3 תווים של סימני שאלה ולא את המילה "הסר" ;
- עם קבלת כתב התביעה היא פעלה באופן מיידי להסרת הנתבע מרשימת התפוצה.

15. הנתבעת מוסיפה על האמור :

- התובע בחר "להתחכם בניסיון נואל לייצר לעצמו עילת תובענה" כנגדה (סעיף 14 לכתב ההגנה) ;

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 68078-12-20 בדר נ' תמנון טקסטיל בע"מ

- "ניסיון[ו] המגוון להשיא רווחים על חשבון הנתבעת, באמצעות שליחת בקשה להסיר עצמ[ו]ן שלא על הדרך המקובלת, הינו ניסיון מוכר להשאת רווחים באופן בלתי חוקי" (שם, סעיף 16);
- התובע יכול היה בנקל לפנות לנתבעת עצמה בבקשתו להסיר עצמו מרשימת התפוצה ומשכך אין לו להלין אלא על עצמו;
- התובע "בחר בחוסר תום לב לרוץ לבית המשפט הנכבד ולהגיש התובענה דנן, מבלי שאף שלח מכתב התראה קודם לכן;
- מוטב היה לה לתובענה שלא הייתה מוגשת כלל.

16. עוד היא טוענת כי היות שהתובע טוען שהוא שלח הודעת "הסר" והיות שחברת שמיר "בדקה ובחנה את המקרה, והגיעה למסקנה כי התובע לא שלח את המילה 'הסר' אלא 3 סימני שאלה, כאשר לאור מגוון רחב של תביעות סרק המושתתות על 'שיטת מצליח' באמצעות הגשת תובענות בטענות שווא", יש לאפשר לה לבחון את מכשיר הטלפון של התובע, אליו נשלחו ההודעות, על מנת לבחון כי "התובע הוא בעליו של הקו ו/או המכשיר נשוא התובענה, בתאריכים אשר לכאורה נשלחו אותן הודעות (סעיף 25 לכתב ההגנה).

לאור האמור, היא מבקשת גם לבחון את מכשיר הטלפון של התובע, על מנת לבדוק האם הוא אכן שלח את המילה 'הסר' ובהנחה שכן, לבחון מדוע נשלחו בפועל סימני שאלה. בהקשר זה מעלה הנתבעת מספר אפשרויות לפיהן (שם, סעיף 26):

- המכשיר הסלולרי איננו תומך בהודעות SMS בעברית (ככל ונרכש בחו"ל);
- נצרבה בו תוכנה בעברית המשבשת את המסר שנשלח;
- מקלדת או אפליקציה שהורדה למכשיר הסלולרי, הותקנה בעוד הקידוד שלה איננו נתמך בחברת הסלולר בארץ, באופן תקין;
- כל סיבה אחרת, הנובעת בשל פגם או תוכנה במכשיר הסלולרי של התובע.

"ככל והתובע אכן שלח את המילה 'הסר', או אז, קיימות מגוון אופציות אשר גרמו לכך שהנתבעת לא קיבלה את המילה 'הסר', אלא תווים בדמות סימני שאלה, כאשר פגם זה, מקורו במכשיר הסלולרי עצמו, ובכדי להתחקות אחר שאירע, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 68078-12-20 בדר נ' תמנון טקסטיל בע"מ

לחברת הסלולר של התובע, לצרכי בדיקת מכשירו, על מנת שניתן יהיה להתחקות אחר פעולותיו של התובע" (שם, סעיף 28).

17. אם לסכם אפוא את טענות הנתבעת: התובע מתחכם, מנסה לייצר נאיביות, מגלם ניסיון מגוחך ונואל להתעשר שלא כדין, פועל "בשיטת מצליח", בחוסר תום לב משווע ובדרך בלתי לגיטימית, העולה כדי, לא פחות מאשר, מעשה בלתי חוקי.

מכל מקום, ואף אם התובע שלח את הודעות ה"הסר" כטענתו, האשם נעוץ בו ובפגם כלשהו במכשיר הטלפון שלו.

18. משכך, מבקשת הנתבעת לדחות את התובענה כנגדה מכל וכל.

19. כדאי עם זאת להוסיף כי במהלך שמיעת ראיות הצדדים בפניי, הביע נציג הנתבעת את התנצלותו על עגמת הנפש שנגרמה לתובע, הגם שחזר על טענתה לפיה אצל הנתבעת התקבלו 3 סימני שאלה בלבד (פרוטוקול הדיון מיום 12/5/21 וכן פרוטוקול הדיון מיום 6/7/21).

ראיות הצדדים

20. התובע צירף לכתב התביעה תצלום מסך של כלל ההודעות שקיבל מאת הנתבעת וכן את תצלום המסך של הודעות ה"הסר" ששלח לה. כך בניגוד לטענת הנתבעת לפיה "אין בהודעות המצורפות לכתב התביעה, משום אזכור לשליחת המילה 'הסר' על ידי התובע".

בנוסף הסכים למתן צווים כמבוקש על ידי הנתבעת וכן הסכים להעמיד את מכשירי הטלפון שלו לבחינה על ידה.

כמובן שהתובע העמיד עצמו גם לחקירת הנתבעת, אלא שזו לא ביקשה את חקירתו. משכך חזר על האמור בכתב התביעה בפניי.

21. הנתבעת צירפה לכתב הגנתה מכתב אישור, ערוך בידי גב' גבריאלה מחברת שמיר, המעלה כי התובע ביקש להצטרף לרשימת התפוצה שלה ביום 7/7/2 בשעה 16:00. למכתב צורף תדפיס המעלה את פרטי התובע וכן סימן "וי" ליד התא: "נרשמים למועדון – לקוחות מהאינטרנט" (נספח א' לאישור).

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 68078-12-20 בדר נ' תמנון טקסטיל בע"מ

עוד צירפה, מכתב נוסף, מאת הגב' גבריאלה מפנו מחברת שמיר על פיו:

4" לבקשתכם בחנו את 3 בקשות ההסרה ששלח המספר הנ"ל [מספר הטלפון של התובע, כ.ה] כפי שהתבקש בהודעות ה-SMS למספר 052-999311. 5. המנוי הנ"ל התבקש לשלוח את המילה הסוד למספר 052-999311, אך לאור בדיקתנו בלוגים של המערכת – בבירור עולה כי ההודעות שהתקבלו מחברת הסלולר של המנוי הן 3 סימני שאלה ולא המילה הסוד. 6. מאחר ותוכן ההודעות שהתקבלו מחברת הסלולר של המספר הנ"ל הינן סימני שאלה ולא המילה הסוד – המספר לא נחסם."

22. הנתבעת לא הביאה לעדות את הגב' גבריאלה מפנו, ובכלל כך לא הביאה אותה על מנת שתעיד בעניין הטענה לפיה בחברת שמיר התקבלו הודעות התובע בתצורת 3 תווים של סימני שאלה.

הנתבעת גם לא צירפה חוות דעת אשר תתמוך בממצאי הבדיקה שנערכה כנטען על ידי חברת שמיר, או חוות דעת אשר תתמוך בשלל ההשערות שהועלו על ידה כמפורט לעיל, בכתב הגנתה, ואשר נועדו להסביר את פשר הכשל הנטען על ידה.

23. לא למותר לציין כי כלל האמור לא הובא, הגם שבדיון מיום 12/5/21 – ועל אף שאת בקשתה כמתואר למתן צווים כללה הנתבעת רק בכתב הגנתה, אך לא הגישה בקשה נפרדת לה, קודם למועד הדיון שנקבע לשמיעת ראיות הצדדים – תהיתי על אודות אי הבאתה של הגב' מפנו, נתתי את הצווים המבוקשים, והבהרתי כי כל ראיה נוספת שתבקש הנתבעת להגיש, צריך שתובא במועד הדיון הנוסף שנקבע לצורך האמור.

24. מכל מקום בדיון מיום 12/5/21 ניתנו לבקשת הנתבעת צו המורה לחברת פרטנר להודיע מי היה בעל הקו שמספרו 052-6559495, הוא הקו בו התקבלו ההודעות, וזאת בין המועדים 12/7/20 ועד 18/12/20 וכן מיום 18/12/20 ועד מועד מתן הצו; וצו נוסף, המורה לה להודיע "האם ייתכן מצב דברים בו הודעות 'הסר' ששלח התובע לנתבעת במועדים: 9/8/20; 3/9/20; 25/11/20, התקבלו אצל הנתבעת כהודעה המכילה שלושה סימני שאלה בלבד."

בהחלטה נוספת מאותו יום הבהרתי, למען הסר ספק, כי הצו האחרון שבנדון, עניינו גם בשאלה מה התרחש בפועל וכיצד התקבלו ההודעות שנשלחו בתאריכים הנזכרים, אצל הנתבעת.

25. במענה לשאלה האם ייתכן כי הודעת "הסר" שנשלחה לנתבעת התקבלה אצל בתצורה של 3 תווים של סימן שאלה, השיבה חברת פרטנר כדלקמן:

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 68078-12-20 בדר נ' תמנון טקסטיל בע"מ

"חברת פרטנר מבקשת להבהיר כי אין בידיה תוכן מסרוני. לכן לא ניתן לאשר או להפריך את התכנות הטענה ומה שהתרחש בפועל."

במענה לשאלה כיצד התקבלו ההודעות שנשלחו בתאריכים הנזכרים אצל הנתבעת, השיבה חברת פרטנר כי "הנתבעת אינה לקוחה של פרטנר ויש להפנות את השאלה לגורם הרלוונטי".

עוד נמסר מחברת פרטנר כי בעל הקו שנדון, הייתה, בכל הזמנים לגביהם נשאלה, הגב' בדר מזל. התובע העיד בפניי בעניין זה כי הקו אכן מצוי בבעלות אמו אך כי הוא העושה בו שימוש. טענה זו לא נסתרה וגם לא נטען כנגדה דבר.

26. בדיון מיום 6/7/21 הגישה הנתבעת מסמכים נוספים מטעמה:

- מסמך רב עמודים הכולל רשימת לקוחות שהוסרו על ידי חברת שמיר מרשימת התפוצה שלה, לבקשתם ובמועדים הרלוונטיים לתובענה שבפניי, ללמדך כי היא נענית לבקשות "הסר" (המסמך סומן במקובץ 1/נ);
- תכתובת מייל שהתקבלה מאת מר קוסטה דור, שהוא על פי טענתה, מנהל בכיר במחלקה הטכנית בחברת סלקום ולפיה: ישנם מכשירים, "מסיבה לא ידועה – הגדרת סוג קידוד של הודעה משתנה מ"אוטומטי" ל"אלפבית של GSM" (2/נ).

27. מר קוסטה, לא הובא לעדות וגם לא הוגשה חוות דעת מטעמו, אשר תעלה יותר מאשר השערה גרידא.

28. ערב מועד ההוכחות השני שנקבע בתובענה, כזכור, מועד שנקבע על מנת לאפשר לנתבעת להביא את ראיותיה, ביקשה הנתבעת לאפשר לה לבדוק את מכשירי הטלפון (ברזל) של התובע וזאת לשם: "בדיקת המכשיר והגדרותיו ומתן חוות דעת בנושא" ובהמשך לאפשרות שהועלתה על ידי מר קוסטה לפיה ישנם מכשירים בהם סוג הקידוד משתנה כמתואר.

בקשה זו מצאתי לדחות, לא רק לאחר שהנתבעת איחרה את המועד בהגשתה, אלא אף לגופה, לאחר שלא ניתן, על בסיס הגדרות תצורת המכשיר במועד היום, לדעת מה היו ההגדרות בו במועדים הרלוונטיים.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 68078-12-20 בדר נ' תמנון טקסטיל בע"מ

דין והכרעה

29. אין חולק כי הנתבעת שלחה לתובע דבר פרסומת בהודעות טקסט.
30. הנתבעת לא תמכה את טענותיה לפיהן עשתה כן כדין ולו בראשית ראייה, הגם שניתנה לה, לפני משורת הדין, ההזדמנות לעשות כן, ולמרות שלא נערכה כלל למועד הדיון שנקבע לשמיעת ראיות הצדדים. בכלל כך לא הביאה כל מומחה לעדות ולא הגישה כל חוות דעת שתתמוך בטענותיה.
- מאידך, הכבירה בהשערות, הכפישה את התובע פעם אחר פעם בטיעוניה, והכל בניסיון לרחוץ בניקיון כפיה.
- במיוחד יש להתרעם על סגנון טיעוניה שכלל כמתואר הכפשות למכביר, ללא תימוכין שהם.
31. התובע מצידו הביא את הראיות הדרושות ובכל כך הן את תצלום ההודעות שהתקבלו אצלו, לרבות לאחר משלוח הודעות ה"הסר", והן את בקשות "הסר" ששלח במענה. ראיות אלה לא נסתרו.
32. תוצאת האמור הוכח בפניי כי לכל הפחות שלחה הנתבעת לתובע 20 הודעות בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק ולאחר שהוא עצמו שלח לה דרישת "הסר", בהתאם להליך שנקבע על ידה ("להסרה השב הסר").
- שימת לב כי בהקשר זה אני מקבלת את הטענה לפיה, ככל הנראה, התובע אכן אישר לנתבעת במועד הנטען (7/7/20 בשעה 16:00), את קבלת דבר הפרסומת מטעמה, הגם בעניין זה לא הוגשה חוות דעת ואף עורכת האישור והמסמך הנלווה לו, הגב' גבריאלה מפנו, לא הובאה לעדות.
33. הנתבעת התעלמה אפוא מדרישות התובע במהלך תקופה נמשכת של כחמישה חודשים, החל מיום 9/8/20 ועד יום 18/12/20.
- התנהלות התובע מלמדת דווקא על איפוק, עת לא הזדרז לשלוח הודעת "הסר" ובוודאי שלא מיהר להגיש את התובענה שבפניי.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 68078-12-20 בדר נ' תמנון טקסטיל בע"מ

התנהלות הנתבעת, ובעיקר הדרך בה בחרה להכפיש את התובע, ואשר לא גובתה בכל ראייה שהיא, מקוממת.

34. ניתן היה לקבל מצב דברים בו הייתה הנתבעת בוחנת אפשרות לתקלה כלשהי שהתרחשה דווקא אצלה. בוודאי ניתן היה לקבל עמדה על פיה היא מודה כי התרחשה אצלה תקלה ומתנצלת על כך. מצופה היה כי לו כטענתה ובקשות ה"הסר" של התובע התקבלו אצלה כשלושה תווים של סימני שאלה, תחזור אליו בפניה שתברר מה היה רצונו. הנתבעת לא עשתה דבר מכל אלה. ניסיונה לחסות בצילה של מערכת מסרים המתנהלת באופן אוטומטי ובעיקר חוסר לקיחת האחריות המוחלטת, תוך הכפשה חסרת מעצורים, נפסדת.

35. תכלית הפיצוי הקבוע בסעיף 30א לחוק נועדה לאפשר אכיפה, הרתעה ועידוד הגשת תובענות יעילות, מצד אחד, תוך ווידוא כי הפיצוי לא יהיה מעבר לנדרש לצורך השגתן, מצד שני.

הפיצוי נועד להכווין את התנהגות הנתבעת כך שפרסום עתידי במתכונת זו יהיה בלתי כדאי עבורה. לשם כך, על בית המשפט לשקול שני סוגים של שיקולים: הסוג הראשון מתמקד בנסיבות ביצוע ההפרה וכולל, בין היתר, את תוכן הפרסום (אם הוא פוגעני); את התנהגות הנתבעת; את הרווח הצפוי לה מן הפרסום, ככל שניתן להעריכו, את מספר דברי הפרסומת ששלחה לתובע והאם מדובר בהפרה חוזרת ונשנית. נקודת המוצא הינה שתביעה בגין הפרה בודדת תזכה את התובע במלוא סכום הפיצוי הקבוע בחוק, לשם השגת תכלית ההרתעה, וכי ככל שמספר ההפרות עולה, כך גדלה גם התקרה שבית המשפט רשאי לפסוק. עם זאת, עליו להיעצר בסכום המשקף הרתעה יעילה בנסיבות העניין ולא לפסוק מעבר לכך (וראו: רע"א 1954/14 חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (4/8/2014); עוד ראו: רע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (17/7/2014); רע"א 9162/16 עזרא נ' הזנק להצלחה בע"מ (5/1/2017) ת"ק (ת"א) 31524-02-15 אבידור נ' פוני בי.זד. אם בע"מ (15/6/2015) להלך: "עניין אבידור").

36. ויודגש, כדברי כב' השופט ג' הימן בעניין אבידור (שם, עמ' 3-5):

"א. כוונת השולח אינה מעלה ואינה מורידה. "ספאס" הוא מטרד ממשי. הוא מפריע. הוא מציק. הוא גוזל זמן. הוא חודר אל הפרטיות. הוא מריח מניצולו של האחר למטרותיך. מובן כי לפי השקפתו, השולח איננו מטריד. הוא מבקש לקדם את עסקיו. אם לאחר נמצאת בכך טרדה – יתכבד וישתה, אם לא מימה של עזה אז לכל הפחות מדלתת המקונג. מטעם זה, בדיוק, אין החוק מתעניין בכוונה. באפשרו פיצוי-לדוגמה,

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 68078-12-20 בדר נ' תמנון טקסטיל בע"מ

שאינו תלוי בהוכחתו של נזק, החוק אינו מתעניין אפילו בתוצאת שליחתו של דבר-הפרסומת. חד הוא בעיניו אם ההודעה הפריעה באורח פוגעני, או שהמקבל סילקה מעל פניו כסלק זבוב טורדני. ממילא, ענין הוא למקבל-ההודעה לענות בו, וכפי שהודתה נציגת הנתבעת בדיון בפני: "אני מתארת לעצמי שהנשלח הוא זה שצריך לקבוע אם ישנה הטרדה, ולא השולח" (עמ' 2, ש' 4).

...

ג. המוטרד אינו המטריד. הנמען אינו צריך לעמוד באמות-המידה המוסריות, אשר לפתע, משנדרש להגיש כתב-הגנה, ראה השולח מקום לאמץ ובעיקר – להטיף על אודותן לסביבותיו. תהיות בדבר יחסיות ("פרופורציה"), קנטרנות או טורדנות – יחיל השולח על עצמו, ויפה שעה קודם למשלוח. ככלל, אומר, לא נדרש מי שנפגע משליחתו של "דואר זבל" להסביר בבית-המשפט כי תביעתו איננה טורדנית או קנטרנית. זאת, על אף שהיא, קרוב לוודאי, מטרידה את הנתבע. ודאי, שאין על תובע להרהר בתביעתו ולתקן, לעתיד לבוא, את דרכיו, כמשאלתה של הנתבעת בפני: "בתקווה שיחשוב וינהג אחרת בפעם הבאה" (עמ' 2, ש' 17-18. ובכך כמו הובטח ש"פעם הבאה" תבוא-גם-תבוא).

ד. אין ארוחות-חינם. את הפרופורציות – קבע חוק התקשורת. במקום, שבו נקבע בחוק פיצוי מרבי, ללא הוכחת נזק, בסך של 1,000 ש"ח להודעה, בל יופתע השולח אם נמענו לא יסתפק כפיצוי בארוחה, אפילו בסגנון וייטנאמי, ללא תשלום.

37. מכלל האמור ובנסיבות שבפניי, נוכח מספר ההודעות הרב ששלחה הנתבעת לתובע כנגד רצונו, חרף משלוח בקשות "הסר" כנדרש; משך הזמן בו עשתה כן; ונוכח ההתנערות, הזלזול והבוטות שבהם פעלה כנגד התובע, אני מוצאת שיש לפסוק פיצוי בצד הגבוה על מנת שישמש לה כהתרעה מספיקה.

38. פיצוי זה אני קובעת בסך של 15,000 ₪. הנתבעת תשלם לתובעת את סך הפיצוי כאמור, בתוספת הוצאות משפט בסך של 1,000 ₪ (לאחר שבשל התנהלות הנתבעת נדרש התובע להתייצב לדיונים בשני מועדים שונים).

סכומים אלו ישולמו בתוך 30 ימים ממועד היום, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מהיום ועד יום התשלום המלא בפועל.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 68078-12-20 בדר נ' תמנון טקסטיל בע"מ

מזכירות בית המשפט תמציא לצדדים העתק פסק דין זה, כחוק.

ניתן היום, כ"ח תמוז תשפ"א, 08 יולי 2021, בהעדר הצדדים.

כרמלה האפט, סגנית נשיא